

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **K. S.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 9. 2005, č. j. 14 Az 397/2003 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým krajský soud nevyhověl návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce v řízení o žalobě před krajským soudem, směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2003, č. j. OAM-337/VL-07-P20-2003. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil stěžovateli azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Krajský soud stěžovateli advokáta v řízení o žalobě neustanovil, neboť stěžovatel neprokázal, že jsou u něj splněny předpoklady pro to, aby byl osvobozen od soudních poplatků, když ve lhůtě stanovené soudem stěžovatel nezaslal krajskému soudu doklad o majetkových poměrech. Krajský soud ke zjištění osobních a majetkových poměrů stěžovateli doručil formulář s usnesením č. j. 14 Az 397/2003 - 27, prostřednictvím kterého stěžovatele vyzval, aby formulář ve lhůtě 1 měsíce od doručení vyplnil a soudu zaslal zpět. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 7. 2005. Stěžovatel své majetkové poměry soudu v uložené lhůtě nedoložil.

Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení taktéž dospěl k závěru, že stěžovatel využil kvalifikovaným způsobem svých práv k ochraně svých zájmů (žaloba má požadované náležitosti) a proto neshledal důvody k ustanovení advokáta, když v řízení před krajským soudem není právní zastoupení povinné.

Proti usnesení o neustanovení zástupce podal stěžovatel kasační stížnost, ve které namítal, že s usnesením krajského soudu nesouhlasí, protože se v průběhu azylového řízení několikrát změnil azylový zákon a stěžovatel s ohledem na špatnou znalost českého jazyka neměl možnost tyto změny prostudovat. Dále uvedl, že se několikrát pokusil spojit s advokátem Mgr. P. a nezdařilo se mu to, nemá žádné peníze (žádný příjem), kredit na

telefon ani práci. Bydlí u svého kamaráda a na vyžádání poskytne důkazy. Proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a žádá o ustanovení právního zástupce a tlumočníka.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel podle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. V dané věci stěžovatel zastoupen advokátem není a sám rovněž nemá právnické vzdělání. Povaha rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, však vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky povinného zastoupení považovat za překážku, jež by bránila o kasační stížnosti věcně rozhodnout. Jak již totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, „Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž nebylo vyhověno žádosti účastníka o ustanovení zástupce z řad advokátů, by trvání na podmínce povinného zastoupení vedlo k vlastnímu popření cíle, jež účastník podáním žádosti sledoval a k popření vlastního smyslu řízení o kasační stížnosti, v němž má být zkoumán závěr o tom, že účastník právo na ustanovení zástupce nemá.“ Nejvyšší správní soud proto posuzoval kasační stížnost, aniž by stěžovatel byl zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve zabývat tím, zda je kasační stížnost přípustná. Pouze přípustná kasační stížnost může být soudem projednána věcně. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o advokáta je obecně přípustná. Podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je však možno kasační stížnost podat pouze z vymezených důvodů, přičemž důvod, o který se kasační stížnost opírá, musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést (§ 106 s. ř. s.).

Důvody kasační stížnosti jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. a směřují vůči postupu soudu: stěžovatel tak může napadat nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], popřípadě může tvrdit, že správní řízení trpělo takovými vadami, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a proto měl soud takové rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], dále s. ř. s. považuje za důvody kasační stížnosti zmatečnost řízení před soudem [písm. c) citovaného ustanovení], vady soudního řízení, pokud mohly mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé [písm. d) citovaného ustanovení] a konečně může být důvodem kasační stížnosti též tvrzená nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby nebo o zastavení řízení [písm. e) citovaného ustanovení].

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

V posuzované věci stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že se nemohl seznámit se změnami azylového zákona a to kvůli špatné znalosti českého jazyka. Takto uvedenou námitku nelze podřadit pod žádný důvod kasační stížnosti obsažený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Navíc, pokud stěžovatel brojí proti rozhodnutí soudu o neustanovení zástupce, je zákon o azylu v dané věci zcela bezpředmětný. Obdobně nelze posoudit jako přípustný kasační důvod tvrzení stěžovatele o tom, že se pokusil spojit s advokátem, případně, že nemá finanční prostředky. Stěžovatel tak v kasační stížnosti uvádí důvody, které nesměřují proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, neuvádí, v čem spočívalo pochybení soudu, které by mělo být důvodem, jehož oprávněnost by měl Nejvyšší správní soud posuzovat.

Jestliže stěžovatel směřuje svoji námitku do změn zákona o azylu a její obeznámenosti s nimi, což vůbec nebylo předmětem soudního přezkumu, a současně nespecifikuje ani vady, kterých se měl krajský soud při vydání napadeného usnesení dopustit, nýbrž pouze obecně

vyjadřuje nesouhlas se závěry soudu, uvádí důvody jiné, než které připouští § 103 odst. 1 s. ř. s. a kasační stížnost proti napadeného usnesení je podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná.

Nejvyšší správní soud také nezjistil žádné důvody, které by měly vést k užití § 109 odst. 3 s. ř. s., jenž upravuje situace, kdy soud není vázán důvody kasační stížnosti (nicotnost rozhodnutí správního orgánu, zmatečnost řízení soudního, nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu) a proto podle § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl jako nepřipustnou.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu